

Przeszedł przez życie dobrze czyniąc, red. A. Długosz, Z. Małecki, Częstochowa 2003, 213 s.

Książka została wydana jako trzeci tom cyklu wydawniczego Biblioteki „Niedzieli”, zatytułowanego *Świadkowie* w piątą rocznicę śmierci księdza profesora infułata Stanisława Grzybka (1915-1998). Przedstawia sylwetkę człowieka, kapłana i naukowca, który swoje długie życie całkowicie poświęcił Bogu i bliźniemu. Syn ziemi krakowskiej, od 1938 roku kapłan diecezji częstochowskiej, duszpasterz w przedwojennym Zagłębiu Dąbrowskim a potem w Krzepicach i Wieruszowie, wieloletni prokurator i wychowawca Seminarium Częstochowskiego w Krakowie, wykładowca i docent Uniwersytetu Jagiellońskiego, dziekan i profesor Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie oraz Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, znany i ceniony biblista, redaktor naczelny „Ruchu Biblijnego i Liturgicznego”, kaznodzieja i rekolekcjonista, pisarz – to tylko niektóre z określeń z niezwykle bogatego życiorysu tej wyjątkowej Osoby.

Książka składa się z trzech części. Pierwszą stanowią telegramy kondolencyjne od papieża Jana Pawła II i przedstawicieli Kościoła w Polsce przesłane po śmierci księdza profesora Grzybka oraz homilia pogrzebowa wygłoszona przez księdza arcybiskupa Stanisława Nowaka 27 października 1998 w kolegiacie św. Anny w Krakowie. Druga część zawiera osobiste wspomnienia osób, które zwłaszcza w czasie okupacji miały okazję spotykać Zmarłego i nierzadko były świadkami jego posługi duszpasterskiej. Najbardziej obszerną, trzecią część tworzą opracowania naukowe, biogramy i artykuły oraz wspomnienia głównie dotyczące pracy księdza Infułata jako profesora uniwersyteckiego i wychowawcy oraz formatora.

Słowa z Dziejów Apostolskich o Jezusie, który „przeszedł dobrze czyniąc” (Dz 10, 38), wydają się być bardzo właściwym komentarzem do życia i działalności księdza Infułata.

Książka odwołuje się też do najpiękniejszych treści związanych z mądrością. Prawdziwym mędrcom jest bowiem ten, kto posiadał sztukę dobrego życia, kto się w dobru „rozsmakował” i z radością, niemal spontanicznie je pełni. Ksiądz profesor Stanisław Grzybek jest przykładem prawdziwego mędrca, który ten dar nie tyle wypracował i zdobył przez naukę oraz doświadczenie, ile otrzymał „z góry”. Dobroć Zmarłego płynęła bowiem niewątpliwie z obcowania z Bogiem i ku Bogu innych prowadziła.

„Ksiądz profesor Stanisław Grzybek należał do ludzi, o których nawet wspomnienie czyni człowieka odrobinę lepszym”, jak napisał ksiądz biskup Edward Ozorowski (s. 108) i czytelnik sam jakąś część tej dobroci przejmuje.

Kraków-Sosnowiec

KS. KRZYSZTOF BENDKOWSKI